

בתי המשפט

ת"א 041896/03
בש"א 177515/03

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

המבקשת: אליטליה לייני איירי איטליאן ס.פ.א. הנתבעת

נ ג ד

המשיבות: 1. סיטי ווש בע"מ התובעות

2. י. גואל סחר יצוא ויבוא 1988 בע"מ

1

פסק דין

2

3

1. המשיבות הגישו תובענה נגד המבקשת, בה עתרו לחייבה בתשלום של כ-327,000 ₪ בגין נזק שנגרם למטען פרטי לבוש שהובילה המבקשת בדרך האוויר מסין (דרך איטליה) לישראל. לשיטת המשיבות, מרבית הסחורה הגיעה רטובה וניזוקה באופן קשה. אלמלא רשלנות המבקשת, הסכום שהיה מתקבל ממכירת הסחורה הוא כ-577,000 ₪, אך התמורה שנתקבלה היא כ-250,000 ₪. בנוסף, נשאו המשיבות בתשלום עמלת יבוא כל כ-84,000 ₪. המשיבות מוסיפות וטוענת שביום 20.3.03 נדרשה המבקשת לשפות את המשיבות בגין נזקן, אך לא ניתן כל מענה לדרישה זו.

11

2. אין חולק על כך שההובלה בוצעה בחודש אוקטובר 2000. על כן, עותרת המבקשת לסילוק התובענה על הסף, לפי שהוגשה בחלוף תקופת ההתיישנות המנוייה באמנת ורשה (קרי: שנתיים ימים ממועד הגשת כלי הטיס ליעדו). ההתיישנות דגן היא התיישנות מהותית. היא מפקיעה את זכות התביעה.

15

המשיבות טענו בתגובתן כי המבקשת נאחזת בתקופת ההתיישנות בלי תום לב. טעמו של דבר הוא שהמבקשת נקטה סחבת מכוונת ולא השיבה לפניות מטעמן מיום 19.10.00. יתר על כן: המבקשת אינה יכולה להסתמך על אמנת ורשה, שכן הוראת סעיף 25 (1) לאמנת ורשה מורה שהמוביל האווירי לא יוכל להסתמך על הוראות אמנת ורשה אם נובע הנזק מהתנהגות רעה מדעת מצד המוביל. לשיטת המשיבות, המבקשת נהגה זלזול של ממש בטובין, משלא הגנה עליהם מפני מים. יתר על כן, המבקשת לא נקטה כל אמצעים

21

בתי המשפט

ת"א 041896/03

בש"א 177515/03

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

כבוד השופט מאיר יפרח

בפני:

- 1 למניעת הנזק, אם מתוך יחס של התנכרות לאפשרות הקרובה של הנזקים הצפויים
- 2 מהתנהגותה ואם מתוך עצימת עיניים והתעלמות מן האפשרות הקרובה לוודאי
- 3 להתרחשות הנזקים. המשיבות מוסיפות שיש ליתן בידיהן הזדמנות להראות - במהלך
- 4 הבאת הראיות - כי התנהגות המבקשת הייתה משום התנהגות רעה מדעת, ודי בכך על
- 5 מנת להביא לדחיית הבקשה.
- 6
- 7 3. יש מקום לסילוק התובענה על הסף. העובדות הבסיסיות לגבי מועדי הגעת המטען
- 8 לישראל, אינן שנויות במחלוקת: המטען הגיע במהלך חודש אוקטובר 2000. מנגד,
- 9 הוגשה התובענה ביום 1.7.03, קרי כחלוף תקופה העולה על שנתיים.
- 10 כך המצב אף אם צודקות המשיבות בטענה (שאין הכרח להכריע בה) לפיה אם נגרם
- 11 הנזק בשל התנהגות רעה מדעת של המוביל - שוב אין הוא יכול להסתמך על הוראות
- 12 האמנה (המשיבות מבססות עמדתן על כך שבהתאם לנוסח המקורי של אמנת ורשה
- 13 ובהתעלם מן התיקון שהיה ב-1955, ארץ המוצא של המטען היא סין. סין אינה צד
- 14 לפרוטוקול האג, 1955. לכן, חלה האמנה המקורית. לפי סעיף 25(1) לאמנה המקורית,
- 15 במידה וקיימת התנהגות רעה מדעת, כי אז אין תחולה להוראת ההתיישנות המקוצרת
- 16 נשוא סעיף 29 לאמנה וניתן להגיש התובענה תוך 7 שנים. מנגד, על פי הוראתו
- 17 המתוקנת של סעיף 25, אין בטענה בדבר התנהגות הרעה מדעת, כדי להאריך את תקופת
- 18 ההתיישנות). על-מנת לדון בשאלה אם אכן בפנינו התנהגות רעה מדעת, שומה
- 19 הייתה על המשיבות לטעון זאת במפורש בכתב תביעתן. כזאת לא נעשה. העיון בכתב
- 20 התביעה אינו מגלה ולו רמז קל לטענה בדבר נסיבות שכוחן עימן להעלות מסקנה כאילו
- 21 נהגה המבקשת באופן העולה כדי התנהגות רעה מדעת. משלא הועלתה פלוגתא זו על
- 22 שולחן הדיונים, שוב אין מקום למתן הזדמנות להוכיחה. על כן, אף אם חלה האמנה
- 23 בנוסחה המקורי, לא תצמח מכך כל תועלת למשיבות. פשיטא שאם חלה האמנה כפי
- 24 שתוקנה בהאג, התובענה התיישנה, שכן (כאמור) סעיף 25 המתוקן אינו מפקיע את
- 25 תקופת ההתיישנות המקוצרת.

בתי המשפט

ת"א 041896/03

בש"א 177515/03

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

כבוד השופט מאיר יפרח

בפני:

- 1 לכך יש להוסיף כי המשיבות אף לא העלו בתובענתן כל טענה שעניינה חוסר תום הלב
- 2 (הנטען) מצד המבקשת בשל הסחבת במענה לדרישות המשיבות מיום 19.10.00. אף
- 3 תגובתן אינה נתמכת בתצהיר בו מופיעה הטענה. מאחר ובטענה עובדתית מובהקת קא
- 4 עסקינן, שוב אין להתחשב בה.
- 5
- 6 4. על כן נדחת התובענה על הסף מחמת התיישנות זכות התביעה.
- 7 המשיבות תישאנה בהוצאות המבקשת בסך 4,000 ₪ + מע"מ, להיום.
- 8
- 9 **ניתן היום, 20 ביוני 2004 (א' בתמוז תשס"ד), בהעדר הצדדים.**
- 10
-
- 11 **מאיר יפרח - שופט**